

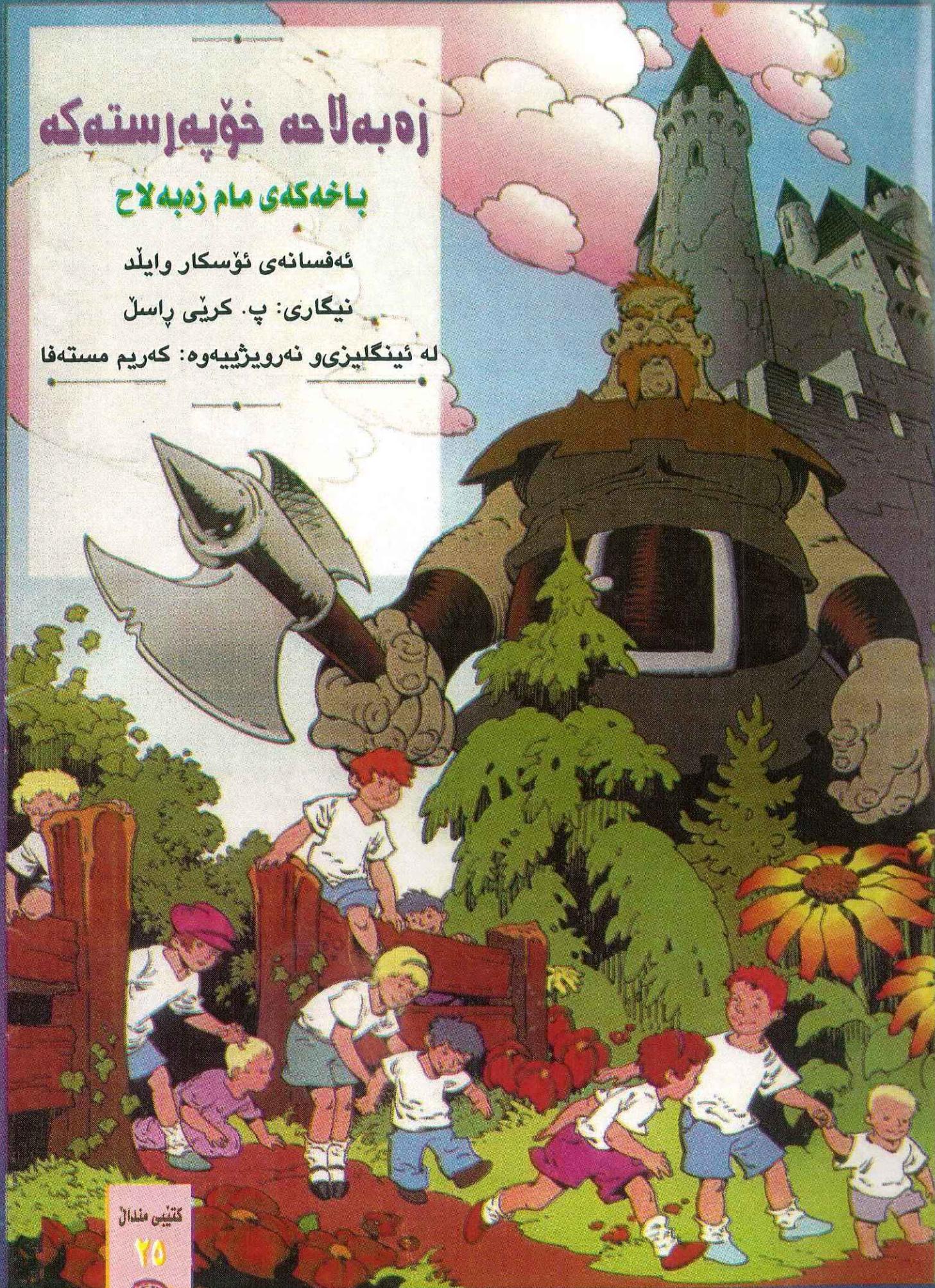
زدبه‌لاهه خوپیه‌استه‌که

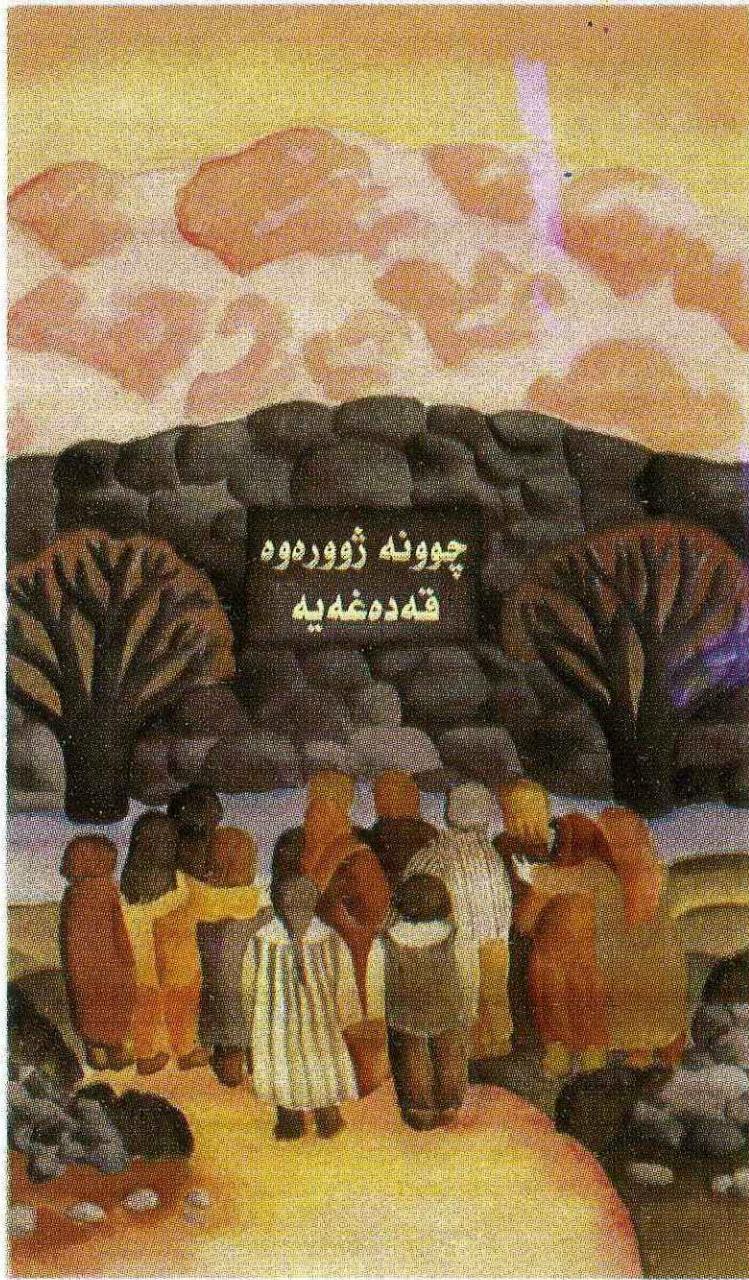
با خه‌که‌ی مام زدبه‌لاح

ئەفسانە‌ی ئۆسکار وايىد

نىگارى: پ. كرييى راسلى

لە ئىنگلەيزى و نەرويىزىيە‌وە: كەريم مستەفا

ئەمە كۆپى پۇستكارتىكە كە (ويىتاي) ئاوهپۇكى چىززەكە يە.

زەلە لاحە خۇپەرسەتكە
ئەفسانەي مۇسکار وايد
تىگارى: پ. كەرىپى راسلى
دەزگاي بىلاوكىردىنوهى نەروىيى سالى ۱۹۹۲
چاپكىرىنى لە ئەمریكا سالى ۱۹۹۳
لە ئىنگلەزى و نەروىيىشىوه: كەرىم مەستەفا

پېرىزەي كەنەپىي مەنداڭ (۲۵)
دەزگاي چاپ و پەخشى سەردىم
سەرپەرشتىيار: هەلکەوت عەبدوللا
نەخشەساز: قادىر ميرخان
چاپ: ئۇسپىتى تىشك
نەرخى: (۷۵۰) دىنارە

2004

نهفسانه‌ی نویسنده و ایلند

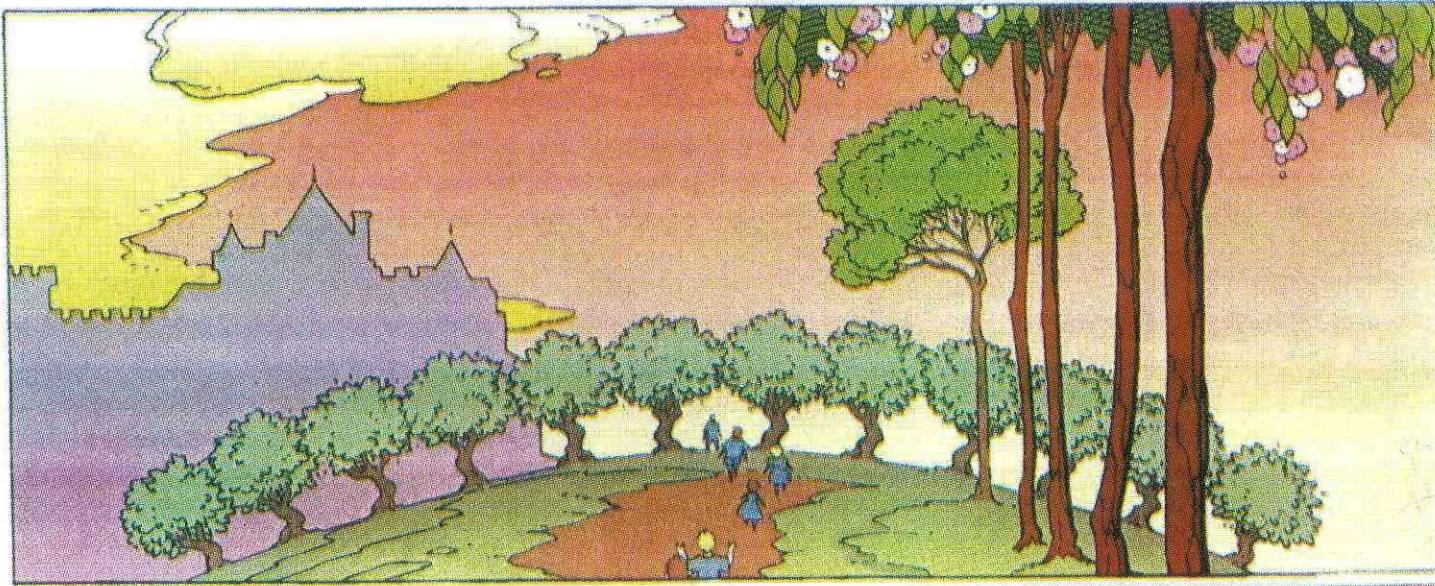
زهبهلاخه خو په رسته که

بروانه نمای
مندانه

نیگاری: پ. کریمی راسل

همود پوشی دوای گهانه و هد
مندانه کان له قوتاخان، ده چونه
ناو باخه که مام زهبهلاخه و
دهستیان به یاریکردن و راکردن و
پیکه‌نین ده گرد.

باخه که مام زهبهلاخ، تا بلئی دلگیری جوان بیو. ناوه راستی باخه که به چیمه‌تیکی سه‌وزو نه‌رم و تیر دا پوشرابیو. له ملاو له ولاده گولی جوان و په‌نگاوه‌نگو بونخوش، له ناو چیمه‌نکه‌دا و ده هستیه
بدلوبیونه وه. جگه لمانه‌ش دوازده دره‌ختی قزخ له باخه که‌دا هبیون، که له بهاراندا سه‌رتاپا به گولی په‌مه‌یی داده پوشران و له پایزانیشدنا لفکانیام به قوچی گهیبو وه تام ده‌چه‌مانده.

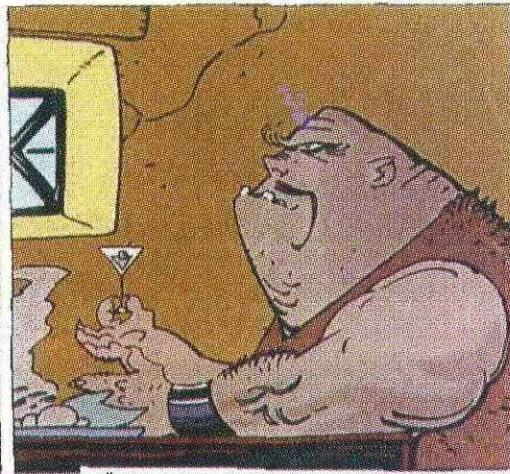
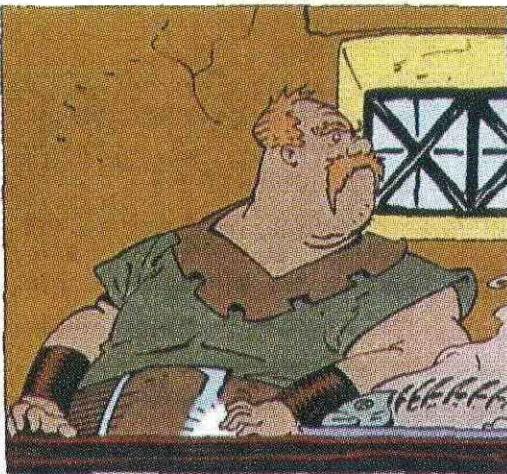
پوشیکیان مام زهبهلاخ گه‌پایه وه

بالاندیشی جوان و په‌نگاوه‌نگ، هستیه
به ناو ازی شیخین دهیانجیو واندن

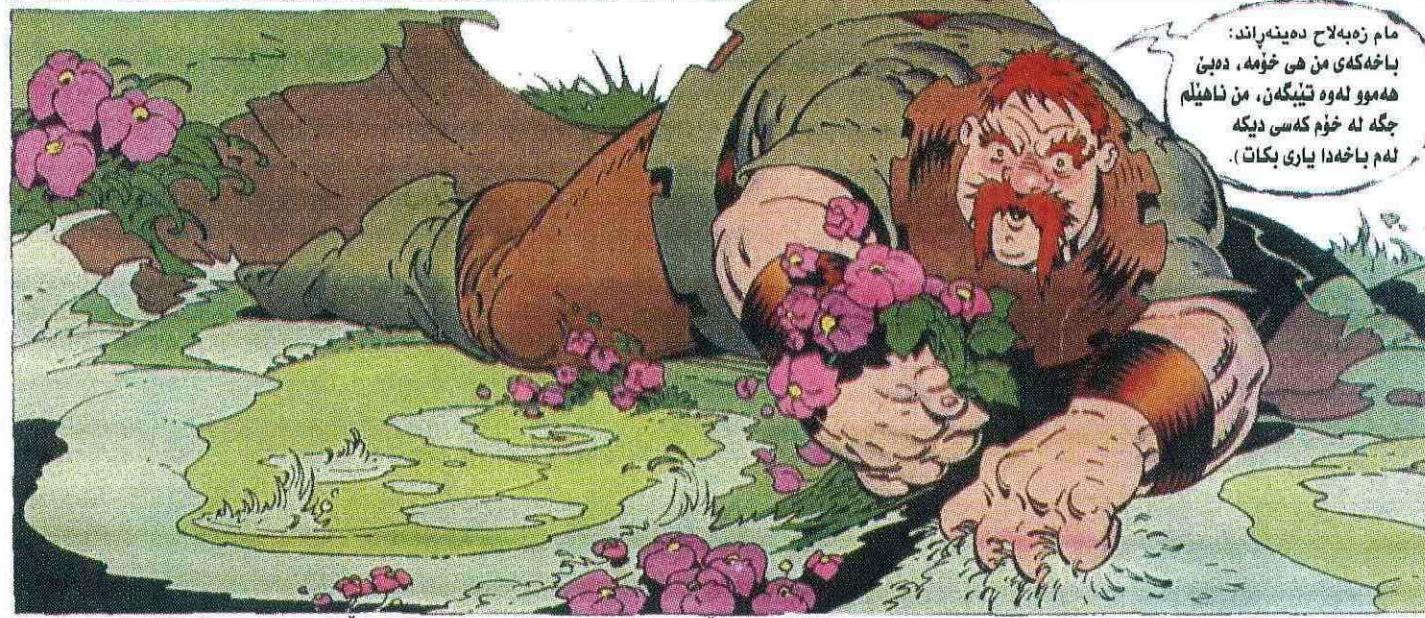
مندانه کان ناچار ده بیون که وان له یاریکردن
پیشتن و به سدن سایه‌ی مرغ گشیان طریقاندن

مام زهبللاح حهوت سال بیو چوبوبو بیو میوانی بیو لای (رهاگرانی) هاوارپی دوای تیپه بیونی حهوت سال و دوای که هرچیه کیان هبیو پیکه و باسیان کردیبو، ثیتر هیج نه ما بیو باسی بکهن؛ جا مام زهبللاح بیماری دا بگه ریته و بیوه قله لکه که خوی که له ناوه راستی باخه که دا بیو.

که گهیشته بهره و دیتی ئه و هه موو منداله له باخه که دا گهمه ده که نه؛ به ده نگیکی گپو بهز هاواری کرد:

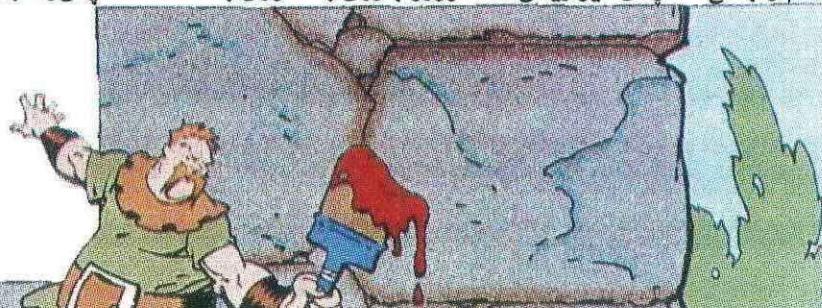
نهوه چو ده کهن له ناو باخه که مندا؟

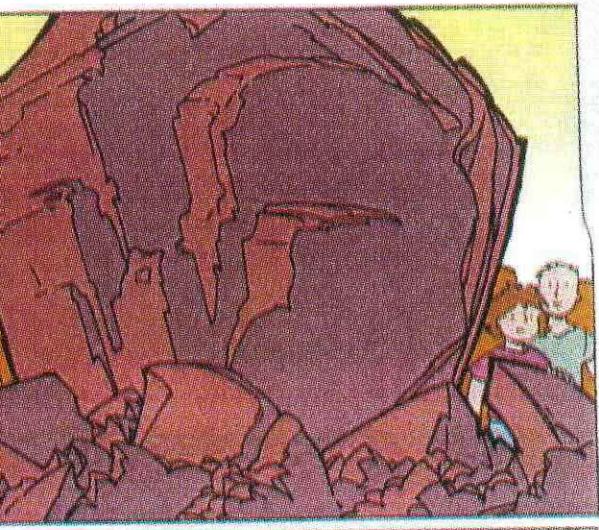
مام زهبللاح، له رقان دیواری کی ئه ستورو بیزی به دهوری باخه که دا هله چنی و تابلویه کی گهوره شی پیتا ههلواسی. له سه رتابلوکه نووسرا بیو:

هاتنه ژووره وه قه ده غه يه،
سه رپیچیکار سزا ده دریت

ئو منداله بىچارانه ئىستا شوينيكيان نىي ياري تىدا بىكەن.
ويستيان له سەر پىگاكە ياري بىكەن، بەلام پىگاكە هەر خۇلۇ و تەپوتۇز بۇو،
پېرىش بۇو لە بهردى رەق، جا بۇيىه منداله كان حەزىيان له وئى نەدەكرد.

منداله كان دواي ئەوهى ئۈركى قوتاڭانە يان تەواو دەكىد،
ھەر بە دەورو خولى باخەكىدا دەھاتىو دەچۈنۈز
باسى جوانى باخەكىو گۈلۈ دەختىر چىمەنەكى يان دەكىدرو
بە غەمبىريهە بە يەكتىيان دەگۈت:

ئاي كە
دلىخوش بۇوين
لەم باخەدا!

كاتى بەھار هات، گولى پەنگاپەنگ دەشت و دەريان داپوشى
جىريوهى مەل دەنگىخۇش ھەموو شوينيىكى پېرىكىدىبوو:

بەلام تەنھا و تەنھا، لە باخەكەمى مام زەبىلا حدا تەبىيەتىشا
نەستان بۇو. مەل دەنگىخۇش چۈن لە باخەكىدا دەخۇينى
كە مندالى تىدا نەبىت؟ دەختەكانى باخەكەش چۈنە
كۆپىيان لە قىريوهو پىنگىتىنى منداله كان نابۇو، مىشتا لە خەۋى
نەستان بەتاكا نەھاتىبۇرۇندو و تاقە چۈزىيەكىشىان دەكىدىبوو.

پۇزىكىيان گولىكى جوان لە سووجىيکى باخەكىو سەرى لە تاۋ گىيای چىمەنەكەوە بەرزىكەدەوە: بەلام ھەر كەنۇسراوى
سەر دیوارەكەي بىيىنى، زۇر خەفتى بۇ منداله كان خوارد و لە داخا سەرى خۇي كىرەوە بە تاۋ گىياكەدا و لىيى نۆستەوە.

ھاتىنە ژۇورەوە قەددەغە يە،
سەرپىچىكار سزا دەدرىت

ھاتىنە ژۇورەوە قەددەغە يە،
سەرپىچىكار سزا دەدرىت

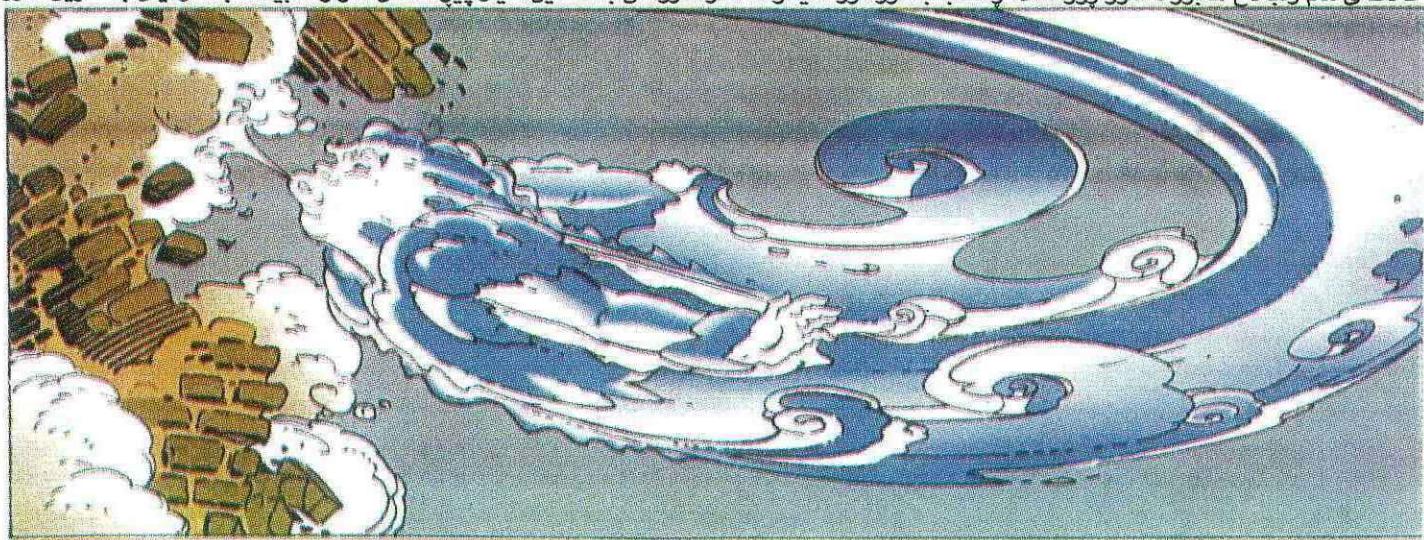
ھاتىنە ژۇورەوە قەددەغە يە،
سەرپىچىكار سزا دەدرىت

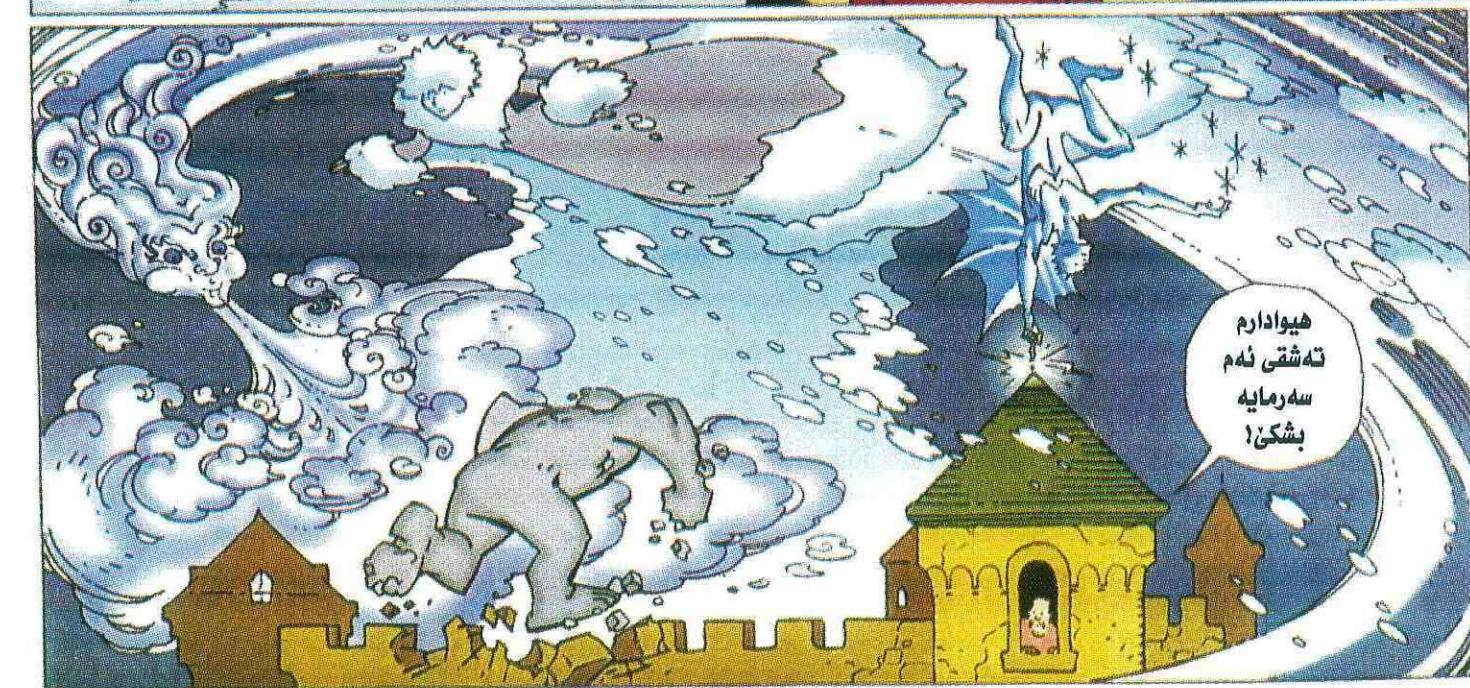
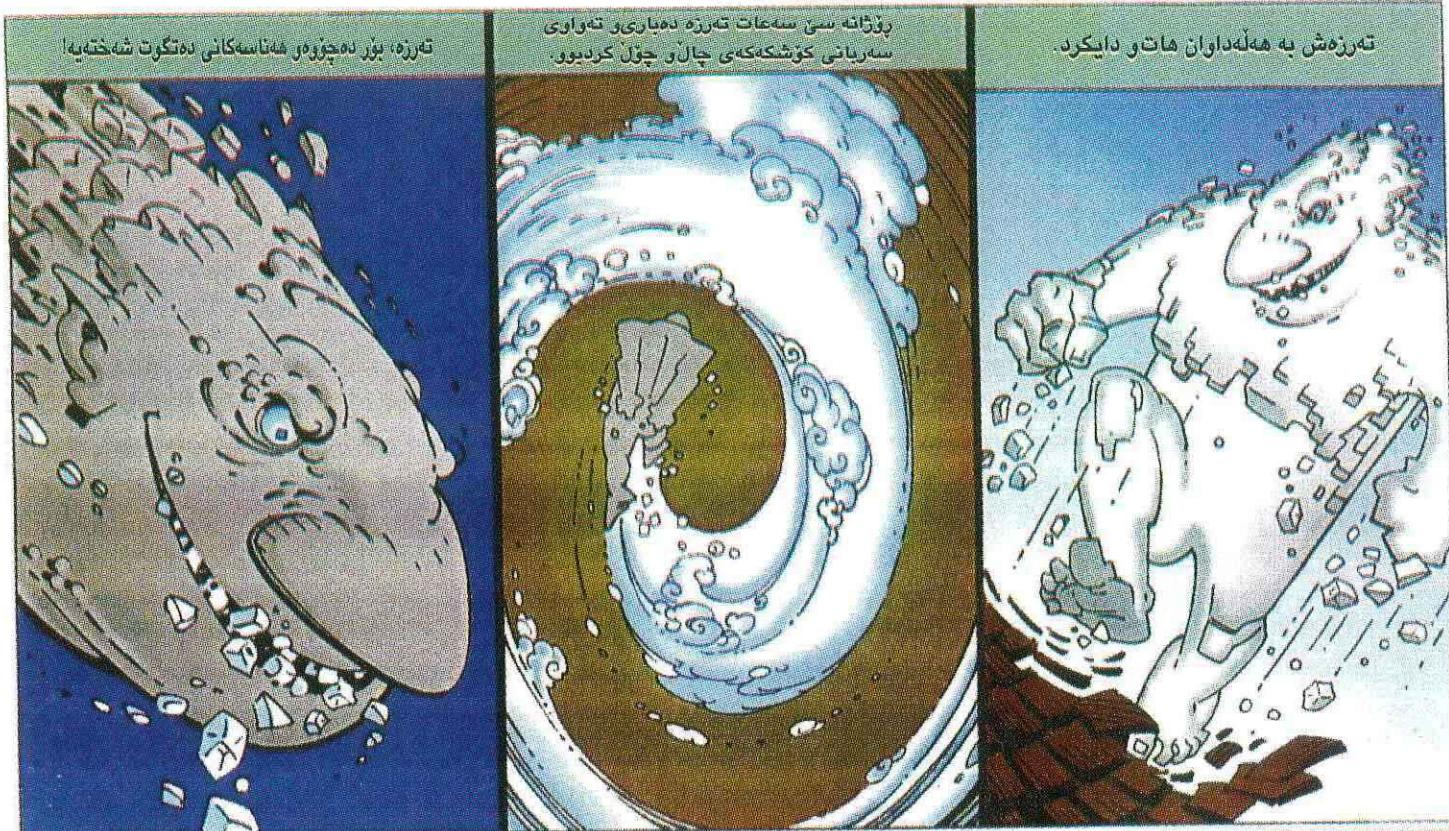

نهواندی که زور نلیان
خوشبو له باخه کدادا،
تمهای بفر و زوقم
بورن، هاوایان
دهکرد و دهیانلیز اند!

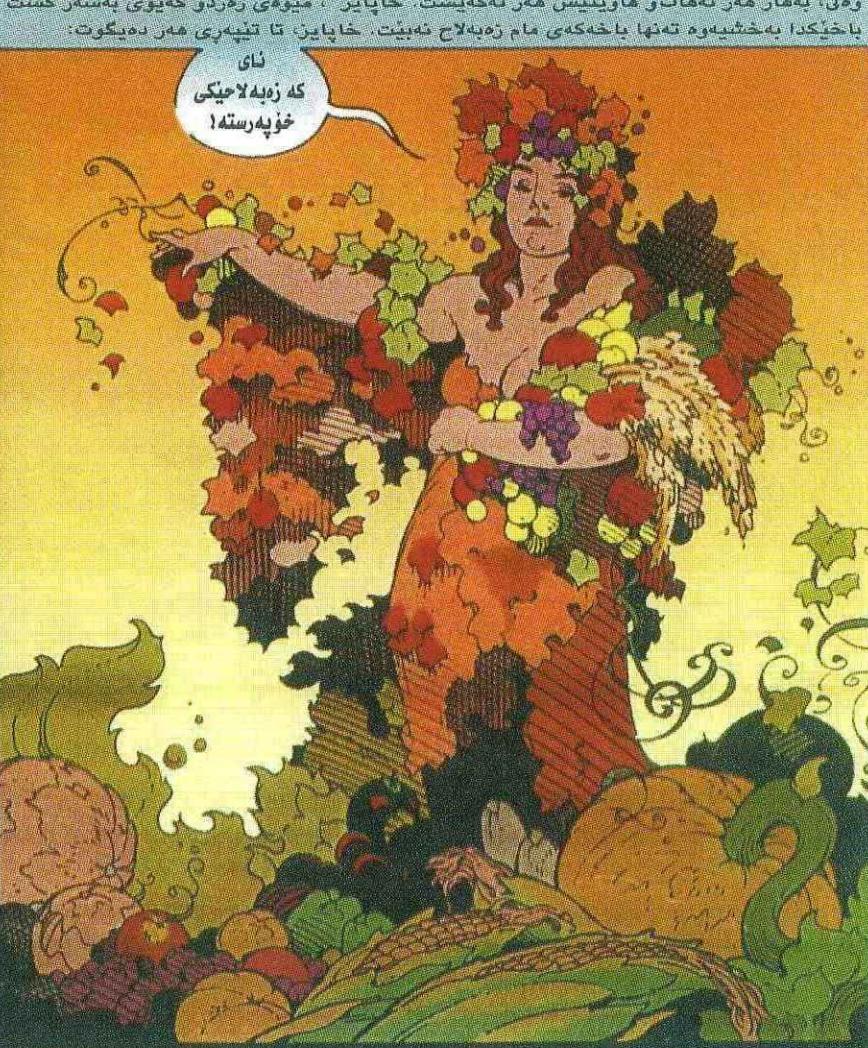
جا داوشیان لە رەشەیاى ھاوپیان کرد کە بیت بە میوانیان ئەویش بە لورملور هات لەتاو باخهکەدا هەر تەراتیقى دەگىدو ھەرجى گۈسىوانەی كۆشكىو
قەلاکەي مام زەبىلاح ھەبىو ھەمۇو رووخاند. رەشەیا بە لورەلور دەيگوت. گەر تەرزەش يانگىكەين، ئىتىر پىزەكەمان تەواو دەبىت. جا تاردىيان بە شوئىن تەرزەدا.

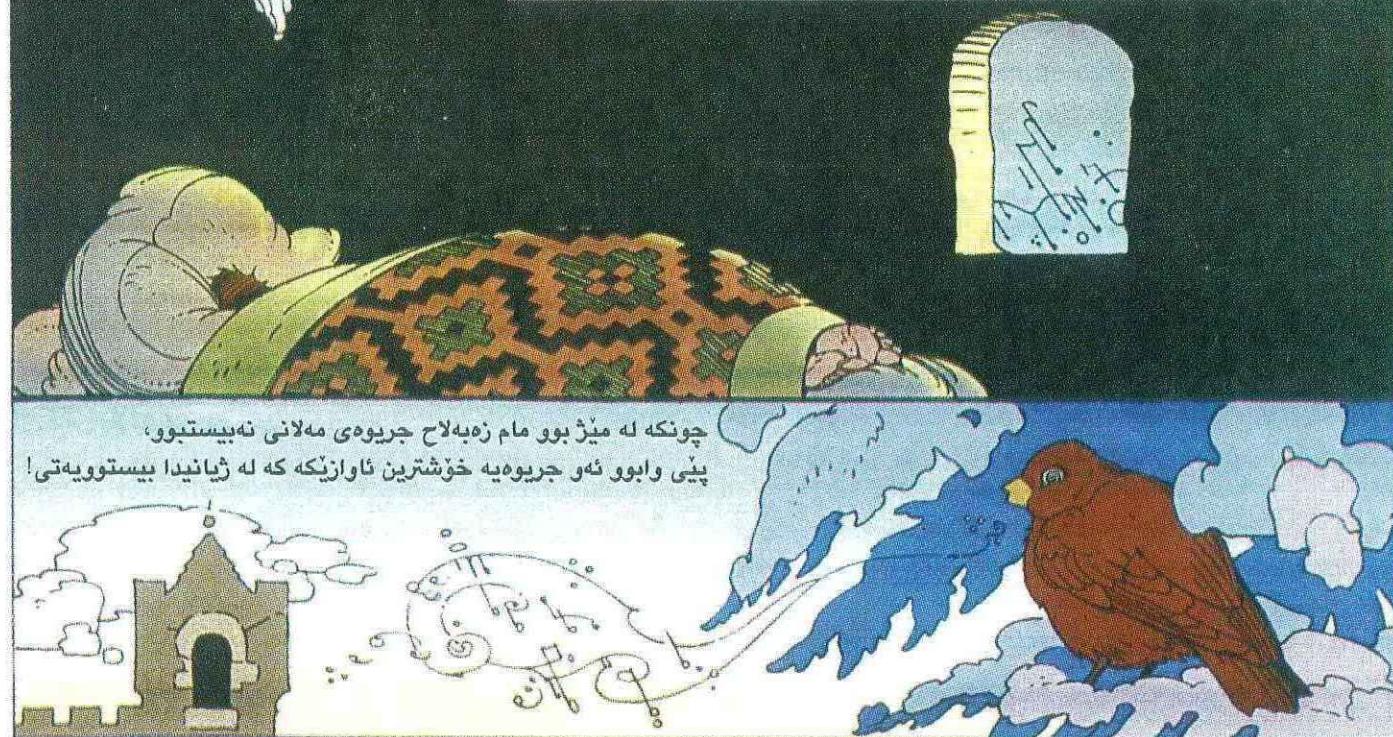

وهل، بهار هر نهاد و هاوینیش هر دکه هشت خایایز، میوهی زهره و گلیوی یه سه رکشت باخنکدا به خشندیوه تمنها باخه که مام زبه لاح نهینت. خایاین تا تنه بری هر ده بیکوت:

نای
که زمده لایکی
خوبه رسته!

پهانیه کیان هیشتا مام زبه لاح هر له جیگه که دایدا تلى دهد، شه بوقل مؤسیقای به سوز، هات و رابورد به لای گوینیدا. ناوازه که هینده به سوز بwoo، مام زبه لاح پنی وابوو که نهوه تیپی مؤسیقای کوشکی پاشایه و به دهم مؤسیقالیدانه و بهو نزیکانه دا تینه پهپن، بهلام له راستیدا شالوئیکی خنجیلانه بwoo، له سه قدراغی په نجهه ری ژوره که مام زبه لاح نیشتبوو و ده بیخویند.

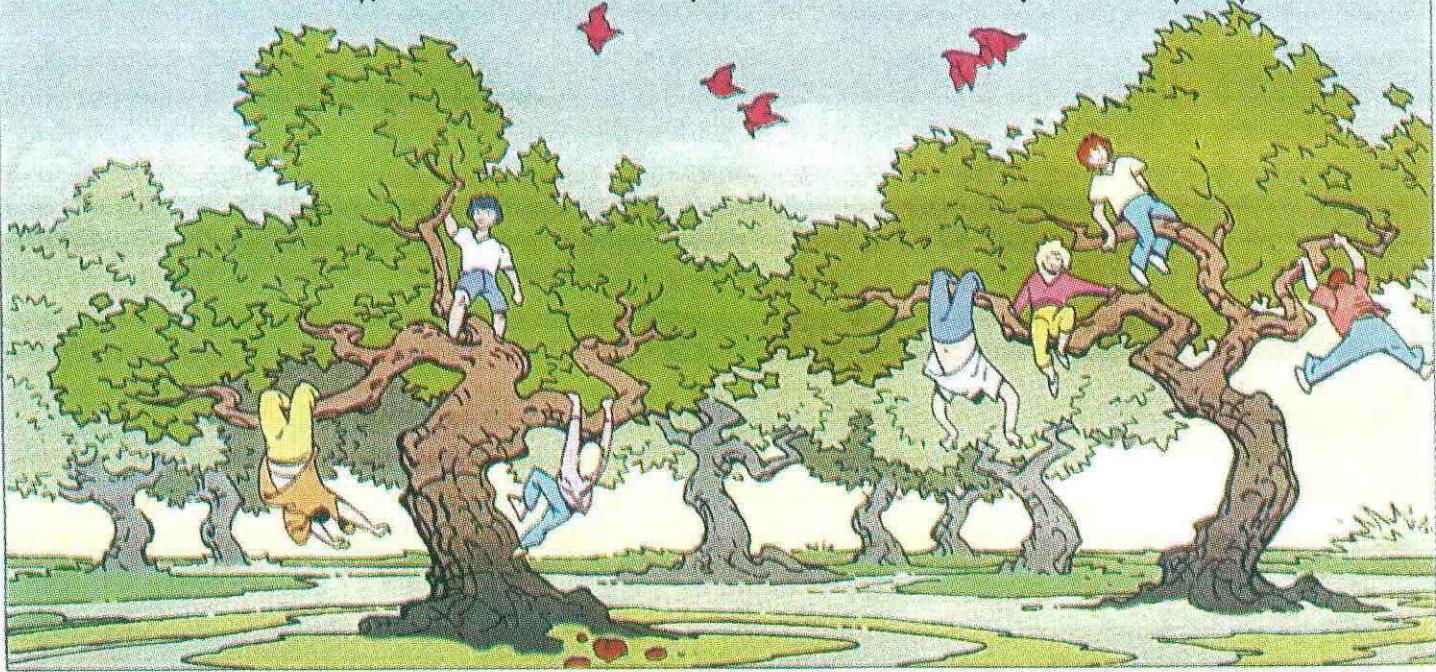

چونکه له میز بwoo مام زبه لاح جریوهی مه لانی نه بیستبوو،
پنی وابوو نه و جریوهیه خوشتین ناوازیکه که له ژیانیدا بیستوویه تی!

چی بینی

جوانترین دیمه‌منی بینی. له دهلاقه‌یه کی بچووکی قد دیواره‌که‌وه مندانه‌ان هاتبوونه ناو باخه‌که‌وه. به دره‌خته‌کاندا هملکه‌پابوون و له سر لقی هر دره‌ختن مندانه‌ی جوانه‌ی دهکرد. دره‌خته‌کان زور دلشداد بیون به گه‌رانه‌وه مندانه‌کان و له خوشیان هه ممو چلو پیچه‌کانی خویان به که لا دایپوشیبوو. به نازه‌وه دهستیان به سه‌ری مندانه‌کاندا دههینا. بالنده‌کان لام چلوهه بیو ته و چل ده‌فپین و ده‌یانجریوواند. کولی جوانی ره‌نکاوبه‌نگیش لهناو چیمه‌نه‌که‌وه سه‌ریان ده‌هینتابوو، پینده‌که‌تین. که شومه‌وای باخه‌که پربیوو له خوشی و کامه‌رانی.

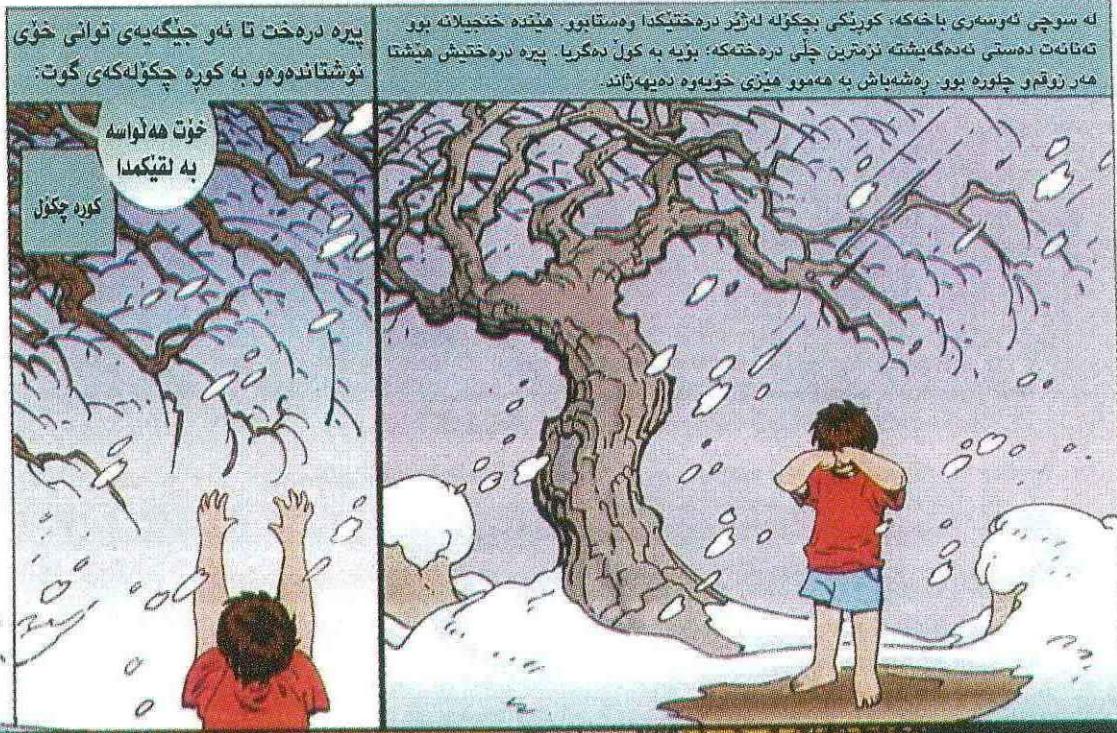
به‌لام له سوچیکی باخه‌که‌دا هیشتا به‌فرهکه ته‌چوو بیووه هر زستان بیو

ئای که دیمه‌نیکی جوان بیوا

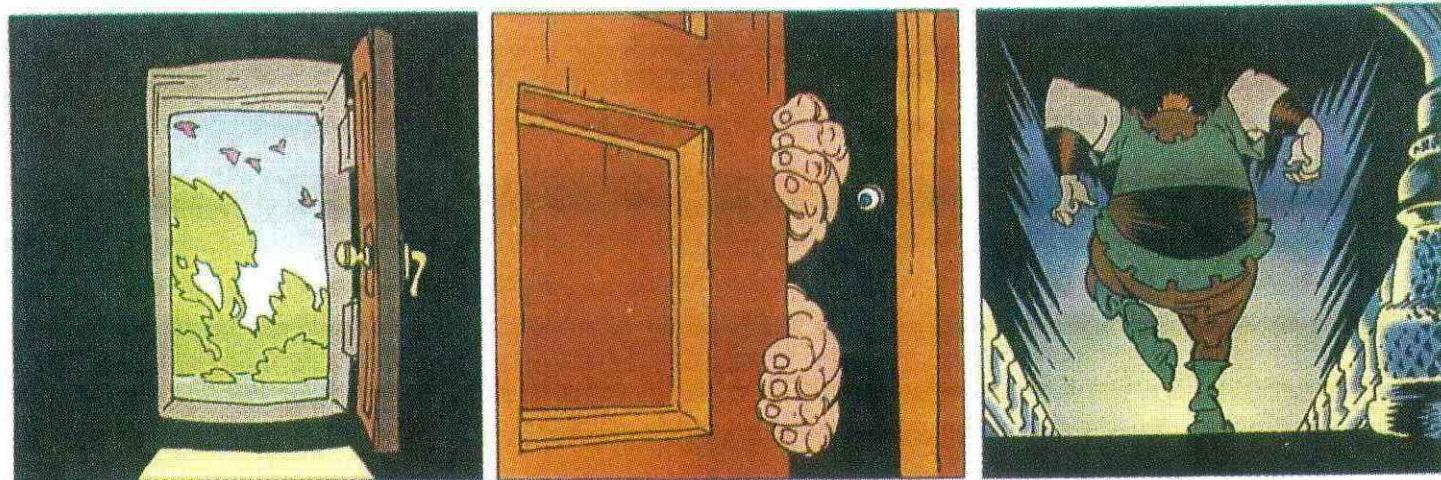

له سوچی نوسری باخکه، کورنکی بیکوله لئزور درختنکا و هستابو، هینده خجیلانه بور
تنهات دهستی نهادگیشت نزمترین جلی درختنکه، بوزه به کول دهکرها، پیره درختنکش هنستا
هر روقو چلوه بورو رهشیاش به هممو هنری خونه و دهیه زاند.

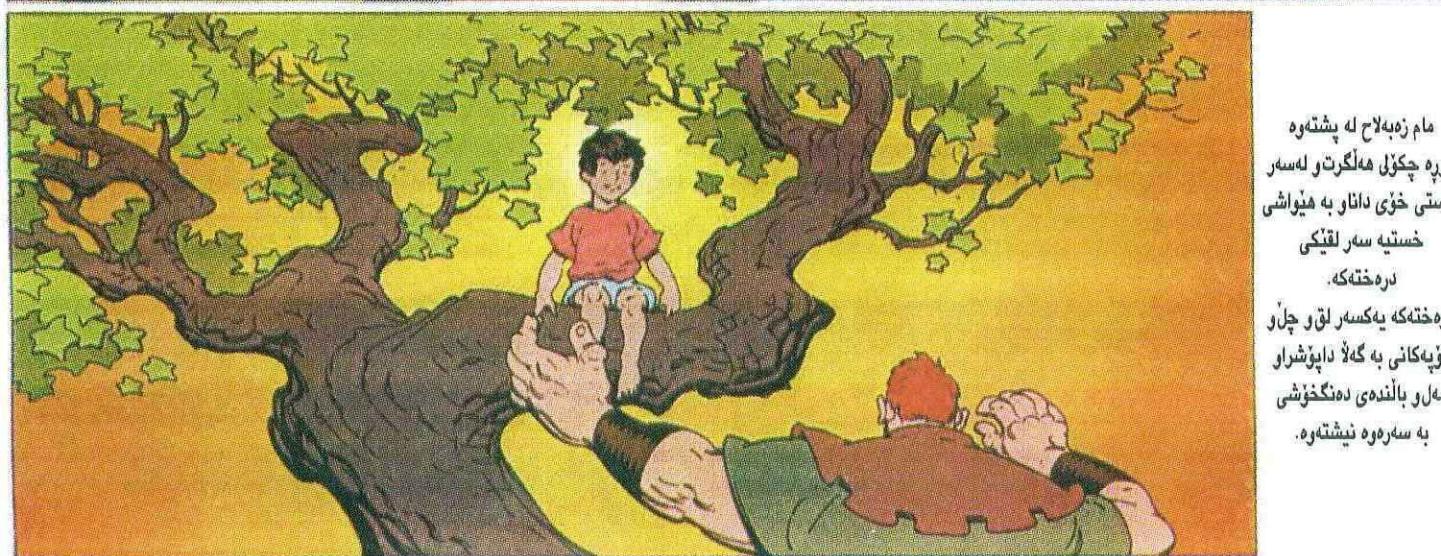
به لام کوره چکول،
هرچی دهکرد، دهستی
نهادگه یشته نزمترین
چلی دره خته که ش.

با پله به پلیکانه‌ی قهلاکه‌یدا هاته خواری و دهروازه‌که‌ی به هیواشی کرده و چووه ناو باخه‌که‌وه.

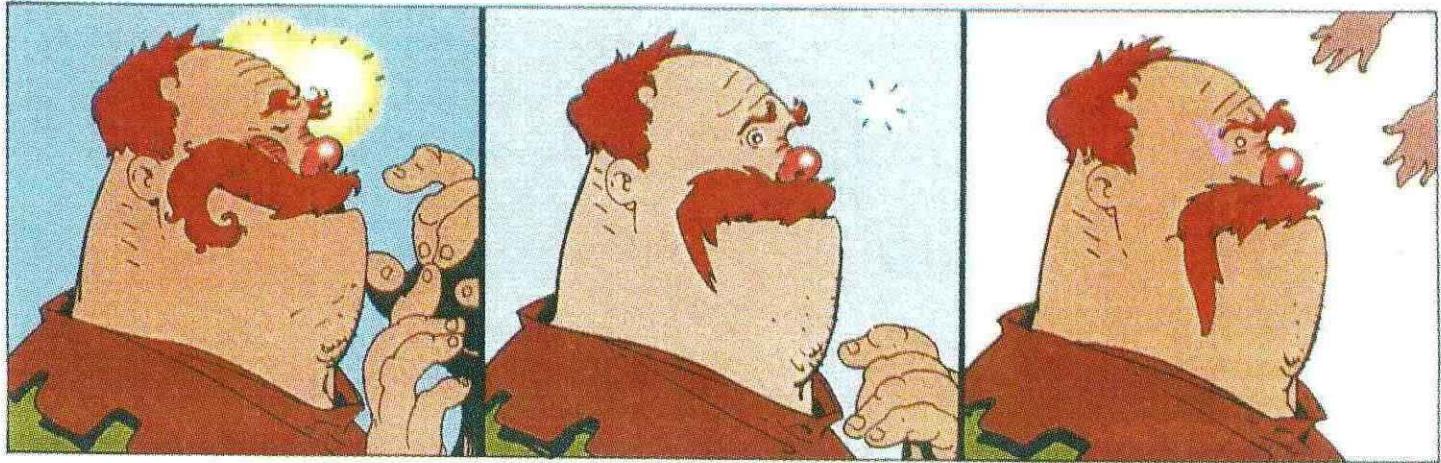
بەلام هەرکە مەندالەکان بىنیان وا مام زەبەلاح ھاتۆتە نىيۇ باخەكەوە، لە ترسان ھەريەکە بە لايەكدا تىيى تەقان

مام زەبەلاح لە پشتىوە
کورپە چۈكۈل ھەلگەرت و لە سەر
دەستى خۇى دانار بە ھىۋاشى
خىستىيە سەر لە ئىكى
درەختەكە.

درەختەكە ياكى سەر لۇق و چۈلر
پېپەكانى بە گەلە داپوشارا
مەلۇر بالىندەي دەنگۈزشى
بە سەرەوە نىشتىوە.

جا که منداله کان بینیان مام زبهلاح چیدی توپه نیه لهگه‌لیاند، هممو به قریوه و پیکه‌نیته‌وهو
به راکردن هاتنه‌وه ناو باخه‌که. لهگه‌ل هاتنه‌وهی شوایشدا بهاریش که‌پایه‌وه ناو باخه‌که

مام زبهلاح چوو پاچیکی زل هیننا

هممو دیواری دهوری
باخه‌که‌ی پووخاند

س ساعات دوازدهی نیوهرق خنکی ده چوون بُو بازار، بینیان و
مام زبه لاح هر خیریکی یاریکردنه له گهل مندالله کان و لهو باخمه
که بهای ئەوانیشه و چواترین باخیک بُو که بینیتیان!

ئو پۇزە تا ئیوارى، مندالله کان له باخه کەدا هەر كەمەيان كرد؛ كاتى ئیوارى داهات،
مندالله کان هاتن تاكو مائتاوايى لە مام زبه لاح بىكىن، ئەويشلىقى پىرسىن:

وەي مندالله کان دەيانگوت
كە نازانن له كوي دەرىي و
پىشتىريش هەركىز نەياندىو

هه موو دواي نيوهريهك، که مندالله كان له قوتا بخانه ده گهرانه و ده هاتنه ناو با خهکه و وا زينان له گهل مام زه به لاحدا ده کرد.

به لام نه و کوره چکوله يه که مام زه به لاح
نذر خوشی دهويست، هر ديارنه بورو.

مام زه به لاح له گهل گشت مندالله کاندا
مي هربان بورو؛ به لام زور ييري هاوري
چکوله که کي ده کردو زور جار باسي
ده کرد بون مندالله کان و ده گوت:

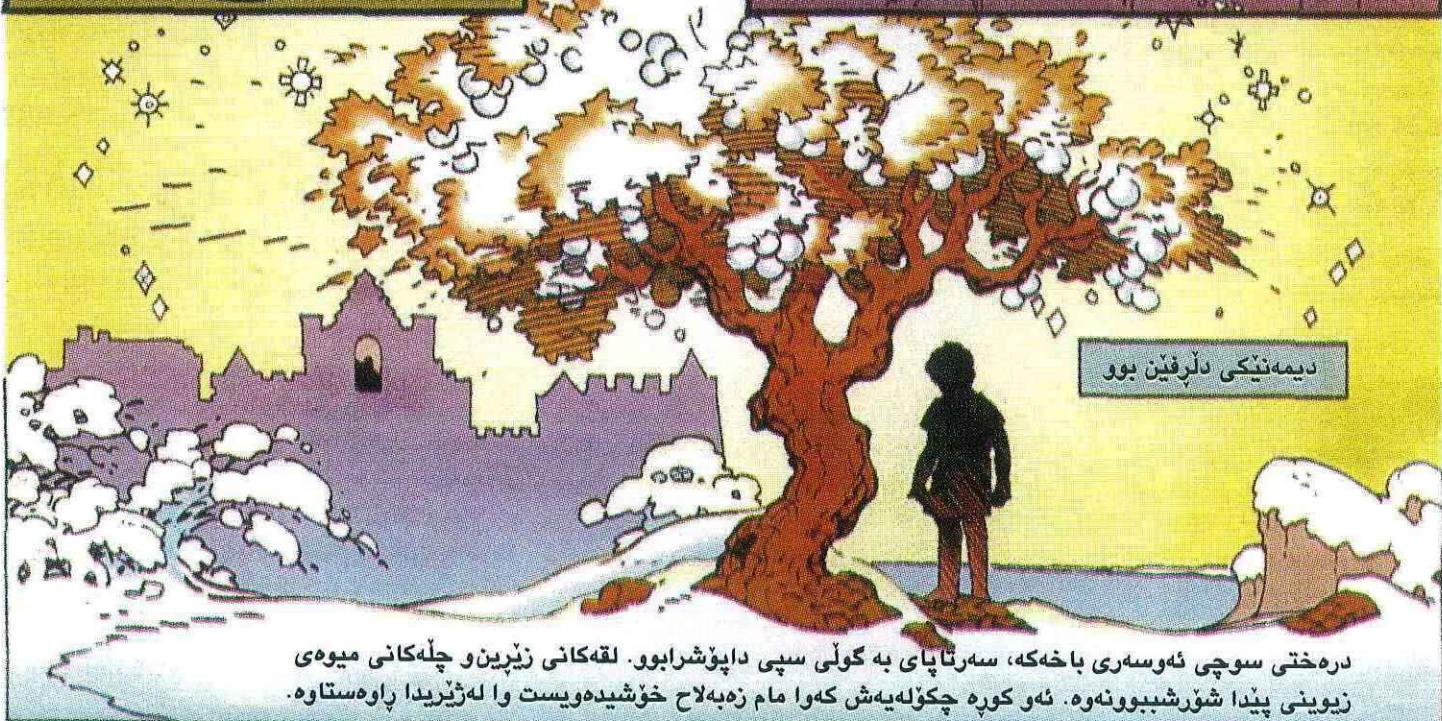
سالان ده هاتن و تيده پهرين؛ مام زه به لاحيش پير ترو بيتناقه تتر ده بورو.

تواناي ياري کردنی له گهل مندالله کاندا نه ما بورو. له سه رنه فه يه کي کهوره داده نيشت و له با خهکه ي
پاده ماو سه ييري گمه و ياري مندالله کانی ده کردو له بېر خوشيه و ده گوت:

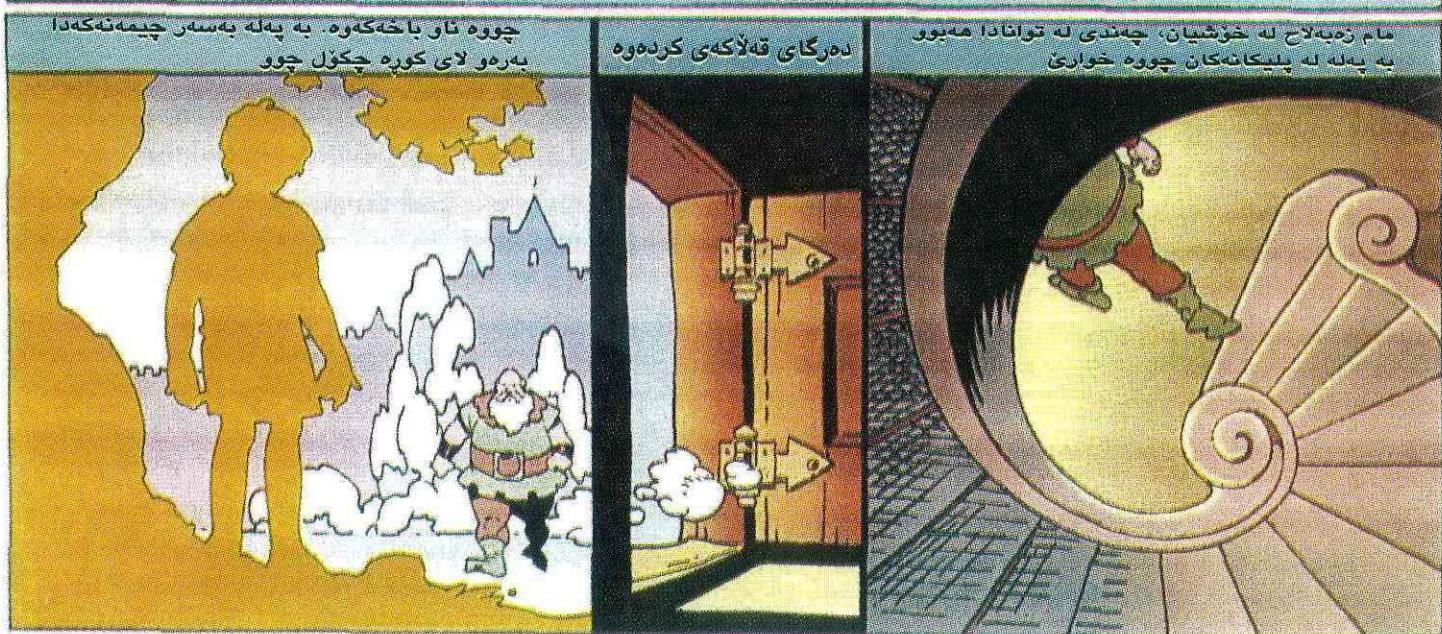
من گهلى گولى جوانم
ههن، وهلى مندالله
جوانترین گولن!.

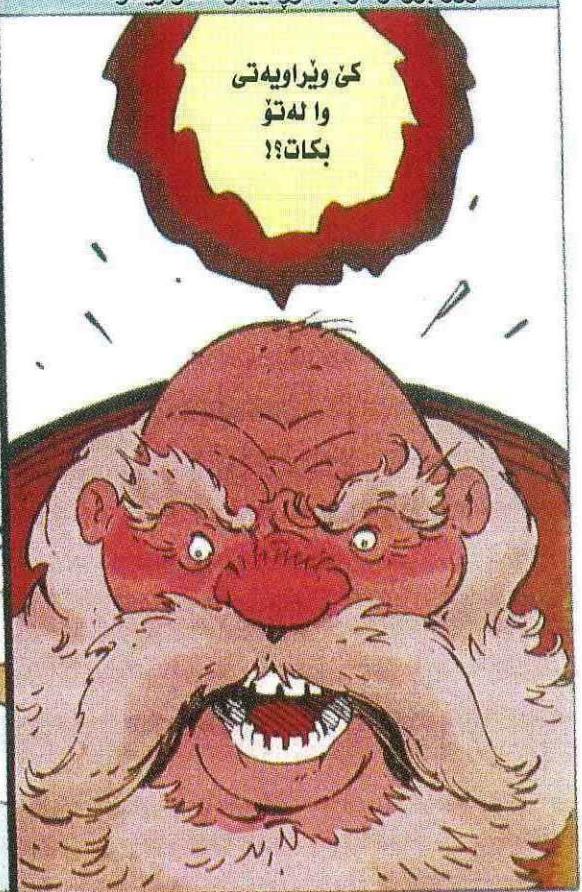
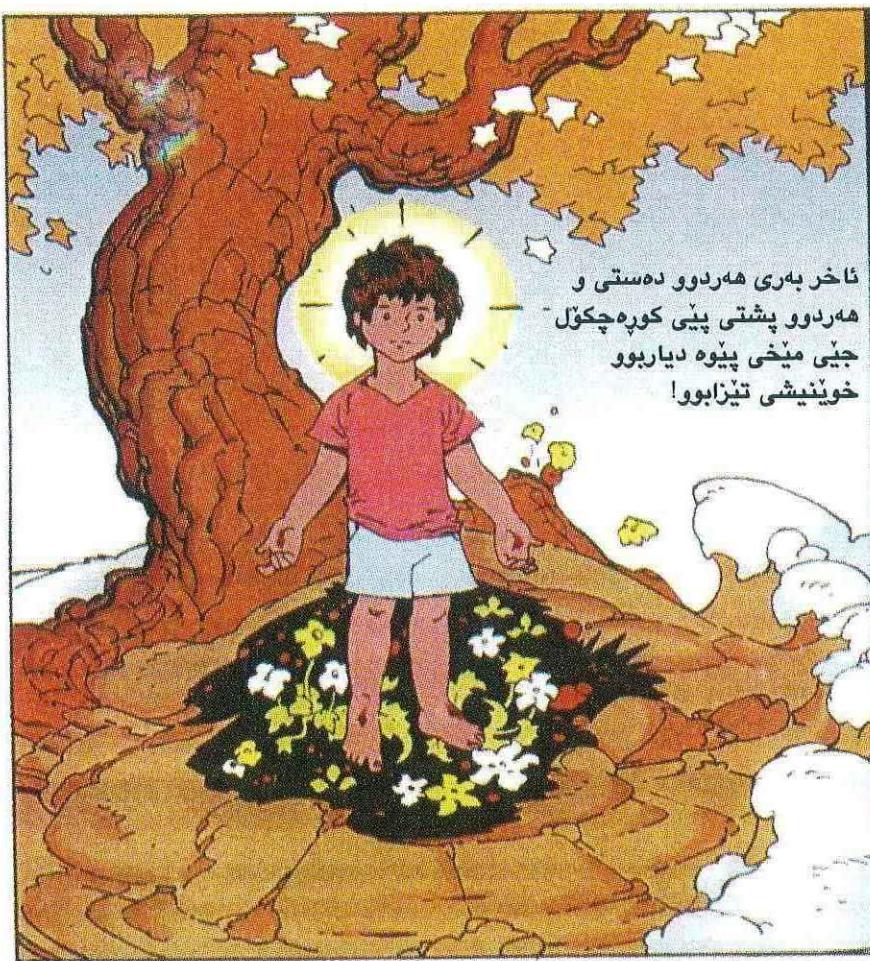
ئىتە ئىستا مام زەبەلاح
چىدى پقى لە رىستان نىيە:
چۈنكە دەزانى كە زىستانىش
ھەر بەهارە، بەلام بە
نۇرسىتىپپىرى و
گولانىش لە خەردا!

درەختى سوچى ئەوسەرى باخەكە، سەرتاپاي بە گولى سېپى داپۇشراپوو. لەكەكانى زېرىن و چەكەكانى مىوهى
زېيىنى پىندا شۇرۇشىپپۇنەوە. ئەكۆرە چكۆلەيەش كەوا مام زەبەلاح خۇشىدەويىست والەزېرىدا پاوهستاۋە.

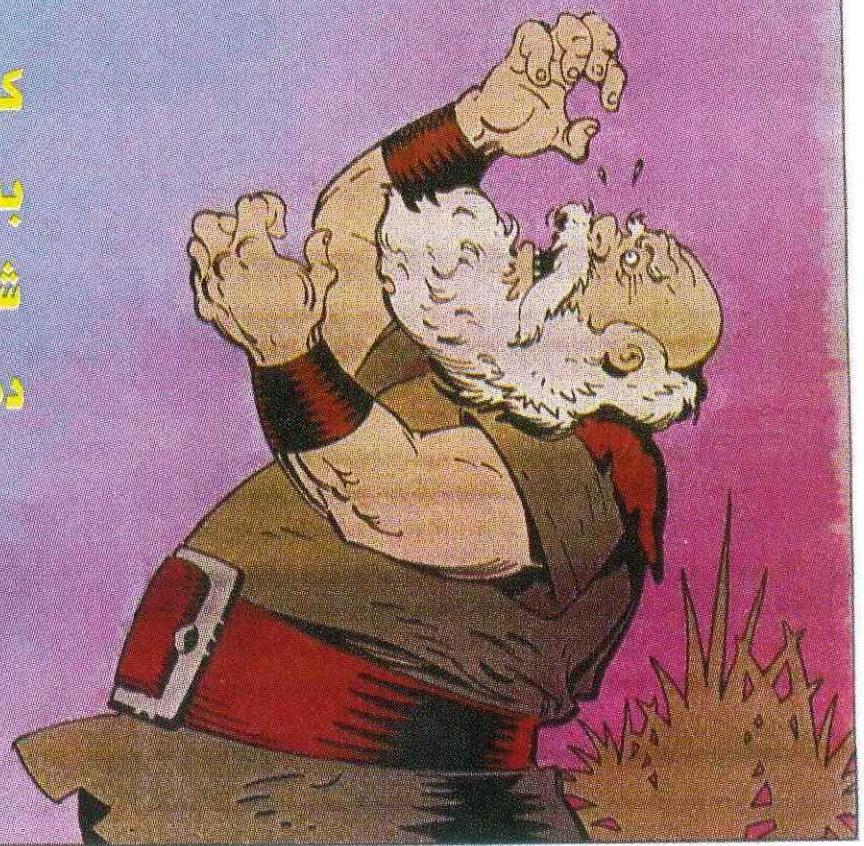

کاتیک گهیشته لای کوره چکول، ههردوو چاری
سورو بووهوه و به توره میوه هاواريکرد:

مام زهیه لاح ههر هاواري دهکردو ده میتار اند:

کن وای لیکردوویت:
بهس پیم بلی
شمშیره که م ده هینم و
ده چم ملی ده په رینم!

نَا، نَمْ بِرِينَانَه
نِيشَانَهِ
خُوشِويَسْتَنَ!

تُوكِيَّتْ؟!

مام زَهْبَلَاحْ زَوْرْ بَهْ سَهْرَسَامِيهَوْ بَهْ چَوْكَدَا هَاتْ وْ
لَهْ بَهْرَدَهْ ئَهْ مَنْدَالَهْ بَچَكَوْلَهْ يَهْدَا نَوْوَشَتَاهْ وْ

كَهْ بَهْهَهَشْتَهْ!

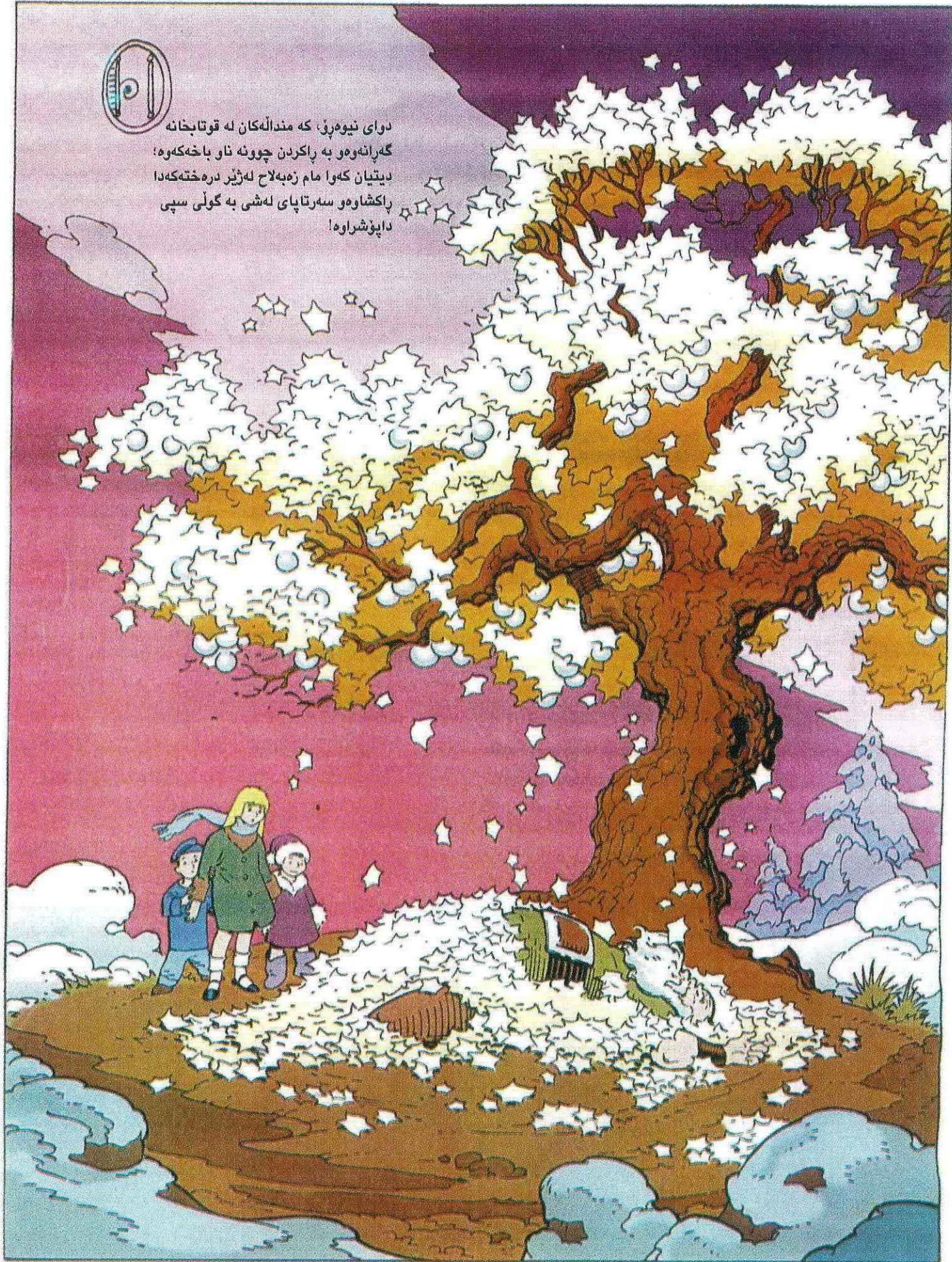
ذَهْ مَرْوَشْ
تُوكِيَّتْ وْ
بَيْتَهْ بَاخَهْ كَهْمْ

كَورَهْ چَكَوْلَهْ بَهْ دَهْ
خَهْنَدَهْ سَهْرَسَامِيهَوْ مَامْ
رَهْيَهْ لَاحَيْ كَرْدَوْ كَوْتَى

تُوكِيَّتْ مَنْ لَهْ
هَيْشَتَتْ مَنْ لَهْ
بَاخَهْ كَهْمْ تَدا
يَارِيَكَهْ

دوای نیوهرف که منداله کان له قوتا بخانه
گه رانه و هو به باکردن چوونه ثاو باخه کوهه؛
دینیان کهوا مام زه به لاح لوزیر دره خته کهدا
پاکشاوهو سرتا پای لهشی به گولی سپی
دایوشراوه!

ئۇسکار وايىلد(۱۸۰۰-۱۹۰۰) بە پىى ئەو سەردىم و كۆمەلگاىيە كە تىيدا دەزىيا، وەك مۇزقىيە ئاسايىي تەماشا نەدەكرا. بەپىنەش بەرھەم و نۇسراوهەكانى پەنگە لاي هەندى، ئاسايىي تەبىت؟ اگەر تەنها باس لەم كورتە چىرۇكەشى بىكىن، ئەوا پەنگە لاي زۇرىبەمان، بە تايىھەتى كۆتايىھەكى) جىيى رەختەو مشتومر بىت، بەلام با ئىم ئۇسکار وايىلد وەك ئەوهى ھەبوو سەيرىكەين. ئەو مۇزقىيە جىا / تايىھەت بۇو با ئېمەش ئەو تايىھەتەمان قبول بىت. چىرۇكى زەبەلاخە خۇيەرسەتكە (كە من پىيم باشتىرو جواتىرە بىكىم بە باخەكەي مام زەبەلاخ) ئەوهەمان نىشان دەدات كە دەكىرى "پۇزى لە پۇزان" يان لە ساتەوەختىكدا واز لەو خۇيەرسەتىيە بەنلىنى و تۈرى خۇشەويىسى لە دەلىدا چەكارە بىكتە ئەن باكەي خۇى، بىگە ھەممۇو باخىكىيش بىكتە مولكى مەدان! من دەقى ئەم چىرۇكەم لە بۇرى تىكىستە ئىنگلىزىيەكەوە كەرددوو بە كوردى و بە تەرجومە نەرويچىيەكەش بەراوردم كەرددوو. دەتوانم بلىم كە (بە مۇو) لە دەقە ئىنگلىزىيەكە لام نەداوه مەڭەر ئەوهى كە جىاوازى بىزىمان و ستركتورى دوو زمانەكە ئاچارى كەنلىغا بەو ھىوابەي كە لام بۇزىگارە سەخت و ئالىبارەدا باخىكەبىت مەدان ئازىزەكان گەمەي تىدا بىكەن.

لەبلاوکراوهەكانى دەزگاى
چاپ و پەخشى سەردىم